

2. Ar 2007 m. spalio 23 d. Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 7 straipsnio 4 dalis turi būti aiškinama taip, kad kompetentinga institucija, prieš sudarydama sutartį tiesiogiai, privalo palyginti ir įvertinti visus paslaugos valdymo pasiūlymus, kurie galėjo būti gauti po to, kai buvo paskelbtas toje pačioje 7 straipsnio 4 dalyje paminėtas išankstinis informacinis skelbimas?

(¹) 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007, p. 1).

**2018 m. rugpjūčio 7 d. Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Vengrija) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje TB / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**

(Byla C-519/18)

(2018/C 436/23)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: TB

Atsakovė: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Tarybos direktyvos 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (¹) 10 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad tais atvejais, kai valstybė narė pagal šį straipsnį leidžia atvykti kitam 4 straipsnyje nenurodytam šeimos nariui, šiam šeimos nariui gali būti taikomas tik reikalavimas, numatytas 10 straipsnio 2 dalyje (t. y., kad jis turi būti pabėgėlio išlaikomas)?
2. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar „išlaikom[o]“ asmens („dependency“), nurodyto šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies a punkte, statusas reiškia faktinę situaciją, kai bendrai turi egzistuoti įvairūs išlaikymo požymiai, o gal siekiant konstatuoti išlaikymo faktą pakanka, kad egzistuotų tik kai kurie išlaikymo požymiai, atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes? Šiomis aplinkybėmis, ar šiam 10 straipsnio 2 dalyje įtvirtintam reikalavimui (kad šeimos narys turi būti „pabėgėlio išlaikom[as]“) neprieštarauja nacionalinė nuostata, pagal kurią numatyta ne kiekvieną atvejį vertinti individualiai, bet atsižvelgti tik į vienintelę faktinę aplinkybę (vienintelį išlaikymo požymį – „objektyv[ų] negal [ėjimą] tenkinti savo reikmių dėl savo sveikatos būklės“), kaip požymį, reiškiantį, kad minėtas reikalavimas tenkinamas?
3. Jei atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, ir todėl valstybė narė galėtų taikyti ne tik 10 straipsnio 2 dalyje numatytą reikalavimą (šeimos narys turi būti „pabėgėlio išlaikomas“), bet ir kitus reikalavimus, ar tai reiškia, kad valstybė narė gali savo nuožiūra nustatyti bet kokią kitą reikalavimą, įskaitant ir dėl kitų šeimos narių 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus reikalavimus, ar ji gali taikyti tik direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje nustatytą reikalavimą[?] Šiuo atveju, kokiais faktinėi situacijai taikytinas direktyvos 4 straipsnį 3 dalyje nurodytas „objektyv[aus] negal[ėjimo] tenkinti savo reikmių dėl savo sveikatos būklės“ reikalavimas? Ar jį reikia aiškinti taip, kad šie šeimos nariai negali patenkinti „savo poreikių“, ar kad jie negali pasirūpinti „savimi“, arba, jei taikytina, jis turi būti aiškinamas dar kitaip?

(¹) 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos Direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 224).